

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Ing. S. Š.**, zastoupené JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12.5.2014 sp. zn. SZ/1376/2013/4S-ZLK, č.j. MPSV-UM/3309/14/4S-ZLK, **o příspěvku na péči,**

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR **se zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** JUDr. Milana Ostřížka **se určuje částkou 3.900,- Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 12.5.2014 sp. zn. SZ/1376/2013/4S-ZLK, č.j. MPSV-UM/3309/14/4S-ZLK žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky ve Zlíně ze dne 3.12.2013 č.j. MPSV-UP/1886045/13/AIS-SSL, kterým byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně od září 2013. Žalovaný jakožto odvolací orgán dospěl k závěru, že žalobkyně je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 3 základní životní potřeby, jak vyplývá z posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR).

Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu a zároveň požádala, aby jí pro toto řízení byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Přípisem ze dne 21.7.2014 doplnila žalobkyně svou žalobu tak, že nesouhlasí s posudkovým závěrem o nezvládání toliko základních životních potřeb komunikace, osobní aktivity a péče o domácnost. S ohledem na její zdravotní stav nezvládá další základní životní potřeby a to orientace, jejíž nezvládání uznal i posudkový orgán I. stupně a dále stravování a péči o zdraví. S ohledem na její psychický stav se často ztrácí, zapomíná, kde je a při pohybu mimo vlastní domov je zmatená. Není schopna dodržovat léčebný režim, tj. brát v určený čas léky a samostatně stravovat se může pouze bez vaření. V dalším doplnění žaloby vypracovaném dřívejší právní zástupkyní žalobkyně dne 5.1.2015 pak bylo namítáno, že žalobkyně nezvládá minimálně tyto základní životní potřeby: orientace, komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Kromě toho nezvládá stravování a oblékání a obouvání.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 21.11.2014 poukázal zejména na závěr posudku posudkové komise MPSV ČR, kterým bylo spolehlivě prokázáno, že žalobkyně nezvládá 3 základní životní potřeby a to: komunikace, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalovaný dodal, že podle posudků OSSZ i PK MPSV ČR je zřejmé, že žalobkyně vždy splňovala podmínky pro přiznání I. stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Spornou otázkou byla základní životní potřeba orientace, kterou PK MPSV ČR v posudku ze dne 19.3.2014 nejdříve uznala jako nezvládanou a na základě nově doložených lékařských zpráv v doplňujícím posudku ze dne 16.4.2014 tuto základní životní potřebu jako nezvládanou již nehodnotila.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 12.5.2014 sp. zn. SZ/1376/2013/4S-ZLK, č.j. MPSV-UM/3309/14/4S-ZLK, připojeným správním spisem správního orgánu I. stupně a připojeným správním spisem Úřadu práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně č.j. MPSV-UP/1514172/13/AIS-SSL a sp. zn. SZ/76511/2013/AIS-SSL, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami, jakož i připojeným spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 75/2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně požádala o

příspěvek na péči dne 30.9.2013. Na základě této její žádosti bylo provedeno sociální šetření v místě jejího bydliště. Ze záznamu o tomto sociálním šetření ze dne 11.10.2013 vyplývá, že co do mobility žalobkyně není na první pohled omezena, s chůzí má potíže, používá jednu francouzskou hůl. Trpí závratěmi a nenadálými záchvaty bolesti hlavy. Pokud jde dále od domu nebo jede k lékařům či vyřídit osobní záležitosti, potřebuje vždy doprovod. Vidí špatně na pravé oko, zrakem jinak vše rozpoznává, stejně tak i sluchem. Mimo přirozené prostředí ztrácí orientaci, začíná velice zapomínat, má potíže zorientovat se ve vzniklých situacích a nedokáže na ně adekvátně reagovat. Slovní komunikaci zvládá, ale při hovoru často nedokončuje věty. Hned zapomene, co chtěla říci a s tím pramení i její potíže s veškerým vyřizováním. Je schopna si nachystat snídani, přinést si stravu, sama se nají i napije. Zvládá výběr oblečení a rozpoznává jeho správné vrstvení, zvládá i oblékání, svlékání a obouvání. Zvládá základní hygienu, v koupelně má sprchu, kterou je schopna sama se osprchovat, zvládá rovněž výkon fyziologické potřeby. Užívá více léků a o jejich užívání má přehled. Není schopna žádné sociální aktivity, odpovídající jejímu věku, nezvládne bez pomoci vyřizování osobních záležitostí. Při sociálním šetření neměla takřka žádné jídlo, lednice byla téměř prázdná, do obchodu má potíže dojít. Nádobí je schopna umýt sama, má ho položené na kuchyňské lince a tvrdí, že kdyby ho uklidila, nevěděla by, kde ho má. Zvládne si udělat polévku ze sáčku, stravu je schopna si ohřát, ale velice často se stává, že na ni zapomene a připálí ji. Úklid nezvládá, domácnost není schopna udržovat. Dne 21.11.2013 byl vypracován posudek lékařem OSSZ ve Vsetíně se závěrem, že žalobkyně nezvládá tyto základní životní potřeby: komunikace, osobní aktivity a péče o domácnost. Jde o osobu starší 18-ti let věku, která se dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Rozhodnutím ze dne 3.12.2013 Úřad práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně přiznal žalobkyni příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně od září 2013. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání ze dne 18.12.2013, které žádným způsobem neodůvodnila. Podle obsahu správního spisu správní orgán I. stupně žádným způsobem žalobkyni nevyzval k doplnění tohoto odvolání a věc předložil k rozhodnutí žalovanému. Z obsahu správního spisu žalovaného pak krajský soud zjistil, že jeho součástí je posudek PK MPSV ČR ze dne 19.3.2014. Posudková komise jednala podle protokolu o jednání ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – psychiatra a tajemnice posudkové komise. Protokol o jednání zachycuje stručně dosavadní průběh správního řízení ve věci přiznání příspěvku na péči žalobkyni. V diagnostickém souhrnu zdravotních postižení žalobkyně uvádí posudek organickou psychózou s redukcí kognitivních funkcí s demencí, depresivní rozlady a anxiózně depresivní symptomatika, vertebrogenní algický syndrom, kataraktu pravého oka a percepční středně těžkou oboustrannou nedoslýchavost. Posudek uvádí jednotlivé lékařské nálezy, včetně psychologického vyšetření PhDr. Š. ze dne 9.1.2014 a samotné posudkové hodnocení zní takto: „*Funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nevede k neschopnosti nezvládat většinu neuznaných – LPS OSSZ – základních životních potřeb, PK však hodnotí odlišně stran orientace časoprostorové, kde zřejmá postupná trvalejší progrese v požadovaném období hodnocení s předpokladem dalšího zhoršování (toto však v případě sebepéče a soběstačnosti bude nutno řešit teprve novým posouzením. Uznáním částečné orientační poruchy však PK MPSV nemění posudkový závěr)*“.

Posudek je uzavřen tím, že u žalobkyně se jedná o osobu závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni I., tj. lehké závislosti, neboť potřebuje pomoc jiné fyzické

osoby při 4 základních životních potřebách a to: komunikaci, orientaci, osobních aktivitách a při některých úkonech v rámci péče o domácnost. Dne 16.4.2014 podala PK MPSV ČR doplňující posudek, který je obsahem v podstatě totožný jako posudek předchozí s tím rozdílem, že již neuznává nezvládání základní životní potřeby orientace u žalobkyně, což zdůvodnila následovně: *„Nelze však prokázat, že funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vede nezvládat většinu neuznaných – LPS OSSZ i následně PK MPSV - základních životních potřeb. Posudková komise MPSV hodnotila velmi vstřícně stran „orientace časoprostorové“, která je jednou popsána v odborné dokumentaci jako „nespolehlivá“ – (nabízí se účelovost?). V rámci dlouhodobosti je však popisována opakovaně orientace jako „celkově zachována“. Po podrobně bližší rozvaze proto přehodnocuje PK MPSV tuto základní životní potřebu, neboť tato se posudkově hodnotí jen v domácím a sociálně známém prostředí. Lze tedy předpokládat zvládání této základní potřeby – orientace, tzn. schopnost poznávat a rozeznávat zrakem, poznávat a rozeznávat sluchem – oba úkony event. i s kompenzačními pomůckami, tj. např. brýlemi, sluchadly atd. Schopnost mít přiměřené duševní kompetence: tzn. při daném kognitivním deficitu s uvedeným MMSE – pásmo normálu až lehké poruchy kognice – je předpoklad zachování základních hrubých orientačních funkcí. Není patřičně těžké smyslové postižení...“.* Doplňující posudek končí stejným konstatováním, že žalobkyně je osobou závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni I., když potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při 3 základních životních potřebách a to komunikaci, osobních aktivitách a při některých úkonech v rámci péče o domácnost.

V průběhu řízení žalobkyně předložila jednak zprávu PhDr. A. Š., klinického psychologa a psychoterapeuta a jednak, jakožto soudní znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinické psychologie a dopravní psychologie vypracovala na žádost právního zástupce žalobkyně hodnocení pracovního potenciálu a potřeby péče a pomoci týkající se žalobkyně. Z uvedeného znaleckého posudku krajský soud zjistil, že u žalobkyně jsou patrné projevy těžkého organického poškození mozku, jsou těžce narušeny zejména exekutivní funkce – využitelnost parciálních (jednotlivých dílčích) schopností, které jsou zachovány a jsou jí k ničemu. Dominuje narušení exekutivních schopností paměti, pozornosti a orientace. U žalobkyně je velmi silně narušena exekutiva, kdy není schopna si naplánovat a zorganizovat život. Má problémy s vizuální pozorností a vizuální organizací, paměťové testy vykazují deficit ve schopnosti učení – pásmo defektu neodpovídá věku žalobkyně a jejímu vzdělání. Při odloženém vybavení pamatovaného má velké těžkosti, což odpovídá potížím, které popisuje. V jejich rozhovoru je patrná zabíhavost, perceiverace, slova nahrazuje konfagulacemi, nedokáže dokončit jedno téma, přeskakuje z jednoho tématu na druhé, vzápětí si vzpomíná, o čem chtěla mluvit. Verbální projev působí zmateně a nekonceptně. V emočním projevu je patrná až emoční inkontinence, typická pro organické poruchy. Co do mobility znalkyně uvádí, že žalobkyně musela být doprovázena jak s ohledem na závratě, které jsou uvedeny i v neurologickém vyšetření Dr. K. i s ohledem na to, že si není schopna nachystat potřebné materiály ani se adekvátně obléci či stihnout autobus. Mnohdy se obává vyjít z domu, stav je někdy vyhrocen až do projevu sociální fobie, naprosté nejistoty a bezradnosti. Žalobkyně je co do orientace dezorientována, k vyšetření není v žádném případě se schopna dopravit sama.

Znalkyně může potvrdit, že žalobkyně bloudí, i když hledá WC u jejich ordinace, přestože k nim dochází dlouhodobě. Co do komunikace není žalobkyně schopna

adekvátně popsat svůj zdravotní stav, nevyjádří své problémy, nepopíše uceleně svoji situaci, její myšlení i řeč je zabíhavé, ruminativní, zapomíná slova, přeskakuje, nedovede udržet myšlenkovou linii. Podle znalkyně žalobkyně není schopna základního životního úkonu oblékání, kdy hledá věci, náhle se rozpláče, neví, jak na sebe jednotlivé dílčí oblečení patří a neví, kam kusy oděvu po baráku dala. Ztrácí rovněž lékařská vyšetření, která není schopna lékařům pak předložit, není schopna péče o domácnost. K základní životní potřebě péče o zdraví znalkyně uvedla, že žalobkyně si zapomíná vyzvedávat u lékaře léky a zapomíná je užít. Není tedy schopna zvládat péči o zdraví právě z těchto důvodů. Znalkyně dodala, že všechny poznatky o žalobkyni má ze své dlouholeté znalosti její osobnosti a sledování postupného poklesu schopnosti a s tím související její bezradnosti, deprese a stavu zoufalství – to tím spíše, že jí to okolí nevěří, protože z posledních sil zapojuje kompenzační schopnosti, které jsou dány jejími původně nadprůměrnými intelektovými schopnostmi a jejím vysokoškolským vzděláním.

Paralelně s tímto soudním řízením ve věci žaloby žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného o příspěvku na péči probíhalo u zdejšího soudu řízení ve věci její žaloby proti žalované České správě sociálního zabezpečení proti rozhodnutí ve věci výše jejího invalidního důchodu. V tomto řízení byl mimo jiné vypracován posudek PK MPSV ČR, pracoviště České Budějovice dne 4.4.2016. I když se tento posudek týká posouzení zdravotního stavu žalobkyně a její dochované pracovní schopnosti, považuje krajský soud za potřebné uvést, že tato posudková komise považovala jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně úbytek kognitivních schopností při organickém poškození mozku – demence, poruchy chování, poruchu osobnosti. Vzhledem k premorbidní úrovni intelektu je pokles kognitivních funkcí značný a selhává při většině běžných denních aktivit. Nepříznivým faktorem je selhávání v exekutivních funkcích, schopnost učení, paměti a řeči. Poškození je tedy považováno za těžké s nepříznivým průběhem a progredující. Pro účely tohoto posudku si PK MPSV ČR, České Budějovice vyžádala hospitalizaci žalobkyně na neurologické klinice Fakultní nemocnice v Hradci Králové od 23.2. do 29.2.2016. Ve zprávě z této hospitalizace se mimo jiné uvádí, že je žalobkyně apraktická, nedokončí věty, skáče od tématu k druhému, některé dotazy nezodpoví a zapomíná instrukce. Na WC a do koupelny jde s jednou francouzskou holí, je nestabilní, při hygieně je nutná pomoc, k odložení košile před sprchováním musí být vyzvána, nepoužije mýdlo a působí bezradným dojmem. Podle psychiatrické ambulance téže nemocnice je žalobkyně orientována časem nepřesně, jinak správně, spolupracuje, emotivita plochá, řeč monotónní, společenské konvence dodržuje. Validní anamnestické údaje není schopna poskytnout. Odpovědi jsou fádní nebo je nezná. Nálada je depresivní, neodklonitelná, myšlení souvislé a obsahově chudé, pozornost zaměřena na somatické stesky, bolesti hlavy, generalizované poškození kognitivních funkcí MMSE, selhává v orientaci a zapamatování. V závěru vyšetření se uvádí neurčená persenilní demence středně těžká progredující, depresivní syndrom.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je

schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holiť se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

V projednávané věci opřel žalovaný svoje rozhodnutí o posudek PK MPSV ČR ze dne 19.3.2014, podle kterého funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně způsobený organickým psychosyndromem nevede k neschopnosti nezvládat většinu neuznaných základních životních potřeb. Podle tohoto posudku žalobkyně nezvládá 4 základní životní potřeby a podle doplňujícího posudku téže posudkové komise ze dne 16.4.2016 nezvládá jen 3 základní životní potřeby, když PK neuznala nezvládání základní životní potřeby orientace. V žalobě a v dalších doplňujících podáních však žalobkyně s takovým závěrem nesouhlasila a namítala nezvládání základních životních potřeb (kromě posudkovými orgány uznaných) orientace, stravování a péči o zdraví. Závěr posudku posudkové komise MPSV ČR je však dle názoru krajského soudu v příkrém rozporu s názory a závěry znalkyně PhDr. A. Š., jejíž znalecký posudek shora citovaný byl předložen v průběhu tohoto řízení. Se zřetelem k posudku posudkové komise MPSV ČR v Českých Budějovicích podanému v rámci řízení o žalobě žalobkyně ve věci jejího invalidního důchodu se soudu jeví nedostatečné hodnocení rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně

s ohledem na zvládání jednotlivých základních životních potřeb, tj. organická psychóza s redukcí kognitivních funkcí a demencí. Na okraj k uvedenému krajský soud ještě poznamenává, že v průběhu tohoto řízení zjistil, že bylo u žalobkyně provedeno v rámci řízení zahájeného dne 4.6.2015 další sociální šetření v místě jejího bydliště. V záznamu o tomto sociálním šetření se mimo jiné uvádí, že co do základní životní potřeby orientace, je žalobkyně orientována v domácím přirozeném prostředí, ovšem mimo toto prostředí orientaci ztrácí. Má potíže, pokud dojde do Vsetína a pokud tam dojde, zapomene, proč tam vlastně jela, co chce. Vše si zapisuje na papíry, které poté hledá a nemůže najít. K namítané základní životní potřebě stravování zapisovatel tohoto záznamu uvedl, že neví, zda je žalobkyně si schopna nachystat plnohodnotnou snídani, je schopna si ukrojit chleba, ale dle všeho si jej nenamaže. Je schopna si udělat čaj, stravu si přenese, ale zda jedla, si nepamatuje. Lednici měla plnou chaoticky poházených potravin, včetně těch s prošlou záruční lhůtou a plesnivých. K základní životní potřebě oblékání a obouvání se v záznamu uvádí, že tento úkon základní životní potřeby zvládá – musí jej zvládat, jelikož je sama. Chodí i týden ve stejném spodním prádle a v době sociálního šetření měla na sobě špinavou noční košili. K otázce zvládání péče o zdraví se v záznamu uvádí, že žalobkyně užívá spoustu léků, v jejich užívání ztrácí přehled, neví, zda léky užila.

Krajský soud uzavírá, že veškeré informace o zdravotním stavu žalobkyně a hodnocení schopnosti zvládání základních životních potřeb jej vedou k názoru, že posudek PK MPSV ČR podaný v rámci odvolacího řízení je neúplný a nepřesvědčivý. Bez bližšího vysvětlení totiž nedává odpověď na otázku, proč – z jakých důvodů posudková komise učinila závěr, že nelze prokázat, že funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vede k neschopnosti nezvládat většinu neuznaných základních životních potřeb (doplňující posudek ze dne 16.4.2014 se zabýval navíc toliko základní životní potřebou orientace). Výše uvedené listinné důkazy byly vydány po datu žalobou napadeného rozhodnutí, nicméně není vyloučeno, že k tomuto datu již existoval zdravotní stav žalobkyně a schopnost zvládat základní životní potřeby v takové podobě, v jaké jsou v těchto listinných důkazech popisovány.

Se zřetelem k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, krajský soud neměl možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise doplňující posudek, jehož úkolem by bylo reagovat na všechny námitky žalobkyně a předložené listinné důkazy v tomto řízení a pečlivě odůvodnit, proč podle názoru posudkové komise jsou žalobkyní namítané základní životní potřeby hodnoceny jako nezvládané.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v neúplnosti a tím i nepřesvědčivosti posudků posudkové komise MPSV ČR ze dne 19.3.2014 a 16.4.2016.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšná žalobkyně se tohoto práva výslovně vzdala (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně přiznal soud odměnu za zastupování žalobkyně v tomto řízení v celkové výši 3.900,- Kč představující odměnu

za tři úkony právní pomoci po 1.000,- Kč a tři režijní paušály po 300,- Kč v souladu s § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 2. června 2016

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**